

Anonimizált változat

Fordítás

C-279/19 – 1

C-279/19. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2019. április 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Court of Appeal (Egyesült Királyság)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. március 19.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ellenérdekű fél:

WR

2019. MÁRCIUS 19., KEDD

A COURT OF APPEAL (fellebbviteli bíróság, Egyesült Királyság)

[omissis]

A COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS
(Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának adó- és vámhatósága)

[omissis] **FELÜLVIZSGÁLATI KÉRELMET ELŐTERJESZTŐ FÉL**

[omissis] - és -

WR

ELLENÉRDEKŰ FÉL

KÖZÖTT folyamatban lévő eljárásban

a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél felülvizsgálat iránti kérelme **ALAPJÁN**,
VALAMINT a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél jogi képviselőjének és az
ellenérdekű fél jogi képviselőjének meghallgatását **KÖVETŐEN**,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

1. Elutasítja az Upper Tribunalnak (másodfokú bíróság, Egyesült Királyság) a Finance Act 2008 (2008. évi költségvetési törvény) 41. melléklete alapján az ellenérdekű fél terhére kiszabott pénzbírsággal kapcsolatos határozata ellen a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által előterjesztett felülvizsgálat iránti kérelmet.
2. Az Európai Unió Bíróságának a jelen végzés mellékletét képező előzetes döntéshozatal iránti kérelemre vonatkozó döntéséig felfüggeszti az Upper Tribunalnak (másodfokú bíróság) az Excise Goods (Holding, Movement and Duty Point Regulations) 2010 (a jövedéki termékek tartásáról, szállításáról és a jövedéki adófizetési kötelezettség megállapításának helyéről szóló 2010. évi rendelet) 13. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet terhelő jövedéki adó megállapítására vonatkozó határozata ellen a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél által előterjesztett felülvizsgálat iránti kérelem alapján folyamatban lévő eljárást.
3. [omissis]

[omissis]

A COURT OF APPEAL

[omissis]

CIVIL DIVISION (fellebbviteli bíróság, polgári kollégium)

AZ UPPER TRIBUNAL

(TAX AND CHANCERY CHAMBER) (másodfokú bíróság [adóügyi és kancelláriai tanács]) **HATÁROZATÁVAL SZEMBEN BENYÚJTOTT FELÜLVIZSGÁLAT IRÁNTI KÉRELEM ALAPJÁN**

A COMMISSIONERS FOR HM REVENUE & CUSTOMS (Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának adó- és vámhatósága)

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél

és

WR

Ellenérdekű fél

KÖZÖTT folyamatban lévő eljárásban

AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS

267. CIKKE SZERINTI

ELŐZETES DÖNTÉSHOZATAL IRÁNTI KÉRELEM

AZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉSEK

1. Köteles-e az olyan személy (a továbbiakban: P), aki jövedéki termékeket birtokában tart abban az időpontban, amikor ezek a termékek „B” tagállamban jövedékiadó-kötelesekké válnak, ezt a jövedéki adót a 2008/118/EK irányelv (a továbbiakban: irányelv) 33. cikkének (3) bekezdése alapján megfizetni, amennyiben:
 - a a jövedéki termékekhez nem fűződött jogi vagy vagyoni érdekeltsége;
 - b a jövedéki termékeket „A” és „B” tagállam között mások megbízásából, díj ellenében fuvarozta; és
 - c tudta, hogy a birtokában lévő termékek jövedéki termékeknek minősülnek, azt azonban nem tudta és nem is volt oka arra gyanakodni, hogy a termékek „B” tagállamban [eredeti 2. o.] jövedékiadó-kötelesekké váltak abban az időpontban vagy azt megelőzően, hogy jövedéki termékeként adókötelesekké váltak?

2. Eltérő választ kell-e adni az első kérdésre, ha P nem tudta, hogy a birtokában lévő termékek jövedéki termékeknek minősülnek?

Bevezetés

3. A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a HMRC által WR terhére megállapított jövedéki adóval kapcsolatos felülvizsgálati eljárás keretében terjesztették elő. A releváns tényállás a következő:
4. 2013. szeptember 6-án UKBA (az Egyesült Királyság határrendészeti hivatala) tisztek Dover Easter Docks-nál megállították a WR által vezetett nehéz tehergépjárművet (a továbbiakban: tehergépjármű). A tehergépjármű rakományát 26 raklapnyi sör képezte. WR az UKBA tiszteknek olyan CMR-t mutatott be, amelyben az szerepelt, hogy a termékek a megjelölt adminisztratív hivatkozási kóddal ellátott elektronikus adminisztratív okmány hatálya alá tartoznak. A CMR-en az is szerepelt, hogy a feladó egy németországi vámraktár, és hogy a címzett egy egyesült királyságbeli vámraktár, a Seabrook Warehousing Ltd. Ennek megfelelően az okmányok összhangban álltak adófelfüggesztés hatálya alatt fuvarozott termékekkel.
5. Kiderült azonban, hogy a CMR-en megjelölt adminisztratív hivatkozási kódot a Seabrooks részére korábban fuvarozott sörszállítmánnyal kapcsolatban már felhasználták. Következésképpen a rakomány – az okmányokkal ellentétben – nem állt adófelfüggesztés hatálya alatt. A termékek Egyesült Királyságba történő megérkezésekor tehát az Egyesült Királyságban jövedéki adófizetési kötelezettség keletkezett.
6. A HMRC WR terhére:
 - a a jövedéki termékek tartásáról, szállításáról és a jövedéki adófizetési kötelezettség megállapításának helyéről szóló 2010. évi rendelet 13. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján 22 779 GBP összegű jövedéki adót;
 - b a 2008. évi költségvetési törvény 41. melléklete alapján pedig 4 897,48 GBP összegű pénzbírságot állapított meg. **[eredeti 3. o.]**
7. WR a megállapított jövedéki adó (és a pénzbírság) ellen keresetet terjesztett a First-tier Tribunal (Tax Chamber) (elsőfokú bíróság [adóügyi tanács], Egyesült Királyság; a továbbiakban: FTT) elé.

Az FTT

8. Az FTT által megállapított tényállás a következő:
 - a WR tapasztalt tehergépkocsi vezető, aki 2009 és 2013 között közúti fuvarozó társaság alkalmazásában állt, és elmondása szerint 2013 óta

önálló vállalkozói tevékenységet végez (önálló vállalkozóként csak 2015-ben vette nyilvántartásba az adóhatóság). Díját készpénzben, bruttó összegben fizették ki a részére (a határozat 43. pontja). WR valamikor 2014-ben munkát fogadott el egy elmondása szerint „Kells” megnevezésű vállalkozástól; hetente két vagy három napos munkavégzésért 250 GBP összeget, ha pedig az adott héten több időt dolgozott, 350–360 GBP összeget kapott. Nem létezett írásbeli szerződés, és WR-t készpénzben, személyesen fizették ki, vagy a pénzt a tehergépjármű-parkolóban rejtették el, hogy onnan gyűjtse be azt (44. pont).

- b WR a tehergépjármű-parkolóból elhozott egy üres pótkocsit, amelyet Calais-be, egy biztonságos pótkocsiparkolóba vitt és azt Egyesült Királyságba tartó termékekkel megrakodott pótkocsira cserélte. WR a rakományra vonatkozó okmányokat egy, a pótkocsi oldalán lévő csőben találta; megvizsgálta ezeket a CMR-ből és szállítólevélből álló okmányokat, hogy megbizonyosodjon az általa fuvarozott termékek jellegéről és azok rendeltetési helyéről (45. pont). Abban a világban, amelyben WR a tevékenységét végezte, nem minősült szokatlannak, hogy az időről időre alkalmazott tehergépjármű-vezetőkkel informális megállapodásokat kössenek (függetlenül attól, hogy a körülmények ezt igazolták-e vagy sem), őket készpénzben fizessék ki, és a megállapodásokat semmilyen dokumentáció ne támassza alá, mivel a tehergépjármű-vezetőket nem érdekelte, hogy ki veszi igénybe szolgáltatásukat, és így ez utóbbi személyek a HMRC számára is ismeretlenek maradtak (63. pont).
- c 2013. szeptember 6-án WR felvett egy, az egyesült királyságbeli Seabrook jövedéki adóraktárnak szánt sörszállítmányt. WR tehát tudta, hogy a rakomány jövedéki termékekből áll. Az Egyesült Királyságba történő belépésekor megállították az Egyesült Királyság határrendészeti hivatalának tisztjei. A WR által bemutatott CMR-en adminisztratív hivatkozási kód szerepelt (45–46. pont). Az Egyesült Királyság határrendészeti hivatalának tisztjei ellenőrizték az EMCS-rendszert, és megállapították, hogy az adminisztratív hivatkozási kód [eredeti 4. o.] azonos adóraktárba leszállított korábbi sörszállítmányhoz kapcsolódik (47. pont). A határrendészeti hivatal tisztjei lefoglalták a járművet és a jövedéki termékeket. WR a termékek felvételével őt megbízó személyt, „Des”-t tájékoztatta a történetéről, és Doverben felvették őt. Megkapta az adott hétre járó pénzét és a továbbiakban nem állt kapcsolatban Des-zel.
- d WR a csempészet kísérletében nem vett részt. WR a csempészni kívánt termékeket intéző személy ellenőrzése alatt állt, és a termékek lefoglalásának időpontjában a termékek feletti tényleges és jogi ellenőrzést e személy gyakorolta. WR-nek a termékekhez nem fűződött érdekeltsége, egyedül a termékek felvételével és leszállításával

kapcsolatos utasítások követésében és e szolgáltatásainak szerény ellentételezésében volt érdekelt. A jármű sem képezte tulajdonát. A csempészet kísérlete mögött állók és abban tudva részt vevők kiléte nem állapítható meg (58. pont);

- e WR kizárólag azzal az információval rendelkezett, amelyet a termékek felvételekor begyűjtött okmányokban talált, és ezen okmányok első látásra megfeleltek az érvényes adófelfüggesztés hatálya alá tartozó termékek mozgásának. WR-nek nem volt eszköze annak ellenőrzéséhez, hogy a CMR-en szereplő adminisztratív hivatkozási kódot már felhasználták-e (61. pont). Első látásra az okmányok nem tartalmaztak semmit, ami felkeltette volna a gyanúját, és nem volt hozzáférése az EMCS-rendszerhez (62. pont).
 - f ennek megfelelően WR-t „ártatlan megbízottnak” kellett tekinteni (64. pont);
 - g a HMRC valójában nem kísérlete meg kideríteni, hogy ki a jármű tulajdonosa, vagy hogy ki áll a csempészet kísérlete mögött (52. és 58. pont).
9. Az FTT megvizsgálta a belföldi hatóságok, köztük a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) *Taylor and Wood v R* [2013] EWCA Crim 1151 ítéletét, és megállapította, hogy:
- a nem tekinthető úgy, hogy a csempészett termékeket birtokában tartó „ártatlan megbízott” a termékeket a 13. cikk értelmében „tartja birtokban” (38. pont); **[eredeti 5. o.]**
 - b „a csempészett termékek WR általi birtokban tartásának WR általi tényleges vagy vélelmezhető tudomása elég lehet a »birtokban tartásnak« minősüléshez [...] és ahhoz, hogy e személy ne minősüljön »ártatlan megbízottnak«” (38. pont);
 - c WR ártatlan megbízott volt, ezért nem tekinthető úgy, hogy a 13. cikk értelmében a termékeket „birtokban tartotta” vagy „a termékek szállítását végezte” (60–64. pont);
 - d „ha a megállapított tényállás keretében WR-t felelősséggel terhelnék, az komolyan megkérdőjelezné a jogi szabályozás céljaival való összeegyeztethetőséget.” (60–64. pont);
10. Az FTT helyt adott WR keresetének és megsemmisítette a jövedéki adó megállapításáról (és a pénzbírság kiszabásáról) szóló határozatot.
11. A HMRC az FTT határozata ellen fellebbezést terjesztett az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (másodfokú bíróság [adóügyi és kancelláriai tanács]) elé. A fellebbezés nem vonatkozott az FTT által megállapított tényállásra.

Az Upper Tribunal (másodfokú bíróság)

12. 2017. december 8-án az Upper Tribunal (másodfokú bíróság) elutasította a HMRC fellebbezését, és a határozatának releváns részében megállapította, hogy:
- a *„a fellebbezés nem terjed ki az FTT által megállapított tényállásra. Arra nem is terjedhetne ki. Következésképpen a fellebbezés azon alapul, hogy WR-nek ténylegesen vagy vélelmezhetően nem volt tudomása a csempészet kísérletéről.”* (16. pont)
 - b *„a 13. cikkben megjelenő »szállítás« és »birtokban tartás« kifejezések szerepelnek az irányelvben (és az azt megelőző 92/12 irányelvben). Ezek olyan független uniós jogi fogalmak, amelyeknek az uniós követelményeknek megfelelő jelentést kell tulajdonítani.”* (50. pont)
 - c *„a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) (a Taylor & Wood határozatban és a Tatham határozatban) megerősítette, hogy a tényleges vagy vélelmezhető tudomással nem rendelkező személy a rendelet alkalmazásában nem »tartja birtokában« a termékeket. Ez annak elismerését szolgálja, hogy a tág [eredeti 6. o.] fogalom alól kivételt képeznek azok, akik »ártatlan megbízottaknak« minősülnek.”* (51. pont)
 - d az ártatlan megbízottal kapcsolatos kivétel olyan személyeket véd a felelősségtől, akik ténylegesen vagy vélelmezhetően nem tudnak arról, hogy olyan termékeket fuvaroznak, amelyek után jövedéki adót kellett volna fizetni (amelyet azonban nem fizettek meg) (lásd az 54–55. pontot).
 - e *„álláspontunk szerint nem tisztességes, arányos vagy észszerű a meg nem fizetett jövedéki adóért való felelősségnek az olyan, nehéz tehergépjármű-vezetőkre történő telepítése, akik birtokban tartották a termékeket az adóelkerülés feltárásának időpontjában, azonban bünszervezetben nem vettek részt, és arról nem rendelkeztek tudomással; nem tudnak arról, hogy az általuk fuvarozott termékeket terhelő adót nem fizették meg, és az sem állapítható meg, hogy erről tudniuk kellett volna. Nem tisztességes és nem is arányos a felelősséget ezekre a vezetőkre telepíteni pusztán azért, mert a csalás feltárásának időpontjában birtokukban tartják a termékeket, azonban nem tudnak arról, hogy mi történt vagy mi van tervben.”* (57. pont)
 - f a teljes felelősség ártatlan megbízottakra történő telepítése ellentétes lenne az irányelvvel és a belföldi jogi szabályozással (58. pont).
13. A HMRC az Upper Tribunal (másodfokú bíróság) határozata ellen felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett a Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) elé.

A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság)

14. A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) arra a következtetésre jutott, hogy nem *acte clair* az a kérdés, hogy az olyan tehergépjármű-vezető, aki a termékekhez fűződő érdekeltséggel nem rendelkezett, és nem tudta vagy nem volt oka azt hinni, hogy a termékek jövedékiadó-kötelesek, az irányelv alapján köteles-e az adót megfizetni, ezért e kérdést előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé kell terjeszteni. Ennélfogva felfüggesztette az Upper Tribunalnak (másodfokú bíróság) az FTT jövedéki adó megállapításáról szóló határozata megsemmisítésére vonatkozó határozatát helyben hagyó határozata ellen a HMRC által előterjesztett felülvizsgálat iránti kérelem folytán folyamatban lévő eljárást.
15. A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) a HMRC Upper Tribunal (másodfokú bíróság) határozata ellen előterjesztett felülvizsgálati iránti kérelmét elutasította a 2008. évi költségvetési törvény 4. melléklete alapján kiszabott pénzbírság tekintetében. **[eredeti 7. o.]**
16. A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) határozatának indoklását a 2019. március 19-én kelt ítélet tartalmazza.

A nemzeti szabályozás

17. A jövedéki termékek tartásáról, szállításáról és a jövedéki adófizetési kötelezettség megállapításának helyéről szóló 2010. évi rendelet 13. cikkének releváns része a következőképpen rendelkezik:
 - 1) *Ha a valamely tagállamban már szabad forgalomba bocsátott jövedéki termékeket az Egyesült Királyságban kereskedelmi célból, az Egyesült Királyságban történő leszállítás vagy felhasználás érdekében tárolnak, a jövedéki adófizetési kötelezettség a termékek ilyen célból történő első tárolásakor keletkezik.*
 - 2) *Az 1) bekezdésben említett esetektől függően az adófizetési kötelezettség azt a személyt terheli, aki:*
 - (a) *a termékek szállítását végzi;*
 - (b) *a szállítani szándékozott termékeket birtokában tartja; vagy*
 - (c) *aki a terméket átveszi.*

A releváns uniós jogi rendelkezések

18. A 2008/118/EK tanácsi irányelv 33. cikkének releváns része a következőképpen rendelkezik:
 - (1) *A 36. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, ha a valamely tagállamban már szabad forgalomba bocsátott jövedéki termékeket egy másik*

tagállamban kereskedelmi célból, e tagállamban történő leszállítás vagy felhasználás érdekében tárolnak, e termékek jövedékiadó-kötelesek, és a jövedéki adót az utóbbi tagállamban kell kivetni.

E cikk alkalmazásában „Kereskedelmi célú birtoklás”: jövedéki termékek magánszemélytől eltérő személy által, illetve magánszemély által nem a 32. cikk értelmében vett saját felhasználás céljából, általa történő szállítással való birtoklása.

- (2) A jövedékiadó-kötelezettség keletkezésének feltételei és az adó mértéke megegyezik az adó kivetésének időpontjában az utóbbi tagállamban hatályban levő feltételekkel és mértékkel.
- (3) Az (1) bekezdésben említett esetektől függően az adófizetési kötelezettség a szállítást **[eredeti 8. o.]** végzőt, vagy a szállítani szándékozott termékeket birtokban tartót, vagy a termékeket a másik tagállamban átvevő személyt terheli.

A nemzeti ítélkezési gyakorlat

19. A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) az *R v Tatham* [2014] EWCA Crim 226, ítélet 23. pontjában megvizsgálta az *R v Taylor and Wood* [2013] EWCA Crim 1151 ügyben hozott határozatát, és megerősítette, hogy a *Taylor and Wood* határozat azt a felvetést támasztja alá, hogy „nem minősülhet »birtokban tartónak« az olyan futár vagy személy, aki a termékeket birtokában tartja, azonban ténylegesen és vélelmezhetően sem ismeri a termékeket, illetve ténylegesen és vélelmezhetően sem tudja, hogy azok után jövedéki adót kell fizetni.” (kiemelés hozzáadva)
20. A Court of Appeal (fellebbviteli bíróság) a *Taylor and Wood* határozat 39. cikkében megállapította, hogy:
- „A 7. cikk (3) bekezdésének [az irányelv 33. cikkének előzménye] szövege és célja – a [2001] Regulations (2001. évi rendelet) 13. cikke (1) bekezdésének értelmezése során már kifejtett okokból – határozottan alátámasztja azt a következtetést, hogy az adófizetési kötelezettség azt a személyt terheli, aki a jövedékiadó-kötelezettség felmerülésének időpontjában a termékek felett tényleges és jogi ellenőrzést gyakorol. Még inkább erre a következtetésre kell jutni abban az esetben, ha a termékeket ténylegesen birtokában tartó személy nem tudja, és nem kell tudnia arról, hogy a termékeket olyan család keretében fuvarozzák, amelyben e személy nem vesz részt. A rendelet céljainál jobban nem segítené elő az irányelv céljait az, ha a felelősséget a felperesek helyett Heijboerhoz vagy Yeardleyhez hasonló, teljesen ártatlan megbízottakra telepítenék.”

A felek észrevételeinek összefoglalása**WR [eredeti 9. o.]**

21. Az ellenérdekű fél előadja, hogy a Upper Tribunal (másodfokú bíróság) (és a Court of Appeal [fellebbviteli bíróság] *Tatham* és *Taylor & Wood* határozatban követett) [ilyen] megközelítése (vagyis az, hogy [azok], akiknek a szállított árukhoz nem fűződik érdekeltségük, és nem tudják – valamint nincs okuk azt hinni –, hogy a termékek után adót kell fizetni, nem felelnek az e termékeket terhelő jövedéki adó megfizetéséért) összeegyeztethető az irányelv rendszerével és céljával, valamint az általánosabb uniós jogi elvekkel (konkrétan az arányosság és tisztesség elvével).
22. Az irányelv célja olyan közösségi szintű rendszer biztosítása, amelynek keretében a jövedéki adót szabályszerűen kivetik és beszedik abban az esetben is, ha a termékeket tagállamok között szállítják. Az irányelvben azonban semmi nem utal arra, hogy azoktól kellene az adót beszedni, akiknek a szállított termékekhez nem fűződik érdekeltsége, és nem tudják (és nincs is okuk azt hinni), hogy a termékek után az adót nem fizették meg. Ez az értelmezés nem megfelelő és szükséges az irányelv által követett célok biztosításához, így sérti az arányosság elvét (lásd a Fedesa ítélet, C-331/88 ügy, 13. pontját). Ezenfelül kereskedelmi káoszt idézhet elő. Abból az következik, hogy egy láda bort „A” pontból „B” pontba szállító (például a DHL-nél dolgozó) vezetőt (pusztán amiatt, mert tudta vagy tudnia kellett volna a csomagoláson szereplő megjelölésekből, hogy a csomag bort tartalmaz) terheli az adó (és a pénzbírság) megfizetésének kötelezettsége, ha kiderült, hogy a láda után az adót nem fizették meg.
23. Ezenfelül az irányelv a jövedéki termékek „szabálytalan szállításával” kapcsolatban különös rendelkezést tartalmaz. Konkrétan a 38. cikk szerint a szabálytalanság miatt adófizetésre kötelezett „a szabálytalanságban részt vevő bármely személy”. WR előadja, hogy e rendelkezésnél a „részt vevőt” úgy kell érteni, hogy az olyan személyre vonatkozik, aki tudott vagy akinek tudnia kellett volna a szabálytalanságról; a részvétel valamiféle, a „szabálytalansággal” kapcsolatos tudatos eljárásra utal. Ez a megközelítés összeegyeztethető a Bíróság által az előzetesen felszámított adóval kapcsolatos ügyekben követett megközelítéssel (lásd Kittel kontra Belgium ügy, C-439/04). Ahogyan azt az FTT a *Williams v HMRC* [2015] UKFTT 0330 (TC) ítélet 103. pontjában megállapította, ez arra enged következtetni, hogy a termékekhez fűződő érdekeltséggel nem rendelkező személyek kizárólag akkor kötelezhetők az adó megfizetésére, ha ténylegesen vagy vélelmezhetően tudták, hogy szabálytalanságban vesznek részt. **[eredeti 10. o.]**

HMRC

24. A HMRC előadja, hogy az irányelv 8. és 33. cikkében szereplő kifejezések egyértelműek, [és hogy] a „birtokban tartás” és a „szállítás elvégzése” kifejezéseknek általános jelentést kell tulajdonítani.

25. A 8. és 33. cikkben szereplő kifejezések általános jelentése esetén az irányelv tárgya és célja megvalósul; jelesül a) Unió-szerte megvalósul az adófizetési kötelezettség harmonizációja olyan, szabad forgalomba bocsátott termékek esetében, amelyek után a jövedéki adót nem fizették meg, és b) e termékek után a jövedéki adót valahol megfizetik.
26. A HMRC e tekintetben előadja, hogy amennyiben a nemzeti szabályozás kizárja az adófizetési kötelezettséget az „ártatlan megbízottak” – vagyis a jövedéki termékeket birtokukban tartó vagy szállító olyan személyek, akikkel kapcsolatban nem bizonyítható, hogy ténylegesen vagy vélelmezhetően tudtak a termékek csempészetéről – által birtokban tartott vagy szállított termékek tekintetében, ezzel elősegíti a jövedéki adó megfizetésének elmulasztását. Ennek oka az, hogy a termékek fuvarozását végző személyek anélkül alkalmazhatók, hogy ismernék a termékek tulajdonosát vagy a csempészetben részt vevők kilétét, illetve e személyeket azonosítani tudnák.
27. Ennek megfelelően az irányelv tárgya és célja kizárólag a „birtokban tart” és a „szállítás végzése” kifejezések általános jelentése esetén valósítható meg.

MUNKADOKUMENTUM